

vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Afdeling privaatrecht

zaaknummer / rolnummer: C/13/570075 / HA ZA 14-775

Vonnis van 29 april 2015

in de zaak van

YVES MAXIME ANTOINE GIJRATH,
wonende te Amstelveen,
eiser,
advocaat mr. R.P. van den Broek te Amsterdam,

tegen

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **HEARST MAGAZINES NETHERLANDS B.V.**,
gevestigd te Amsterdam,
2. **LUC ANTOINE JOHANNES VAN OS**,
wonende te Amsterdam,
3. **MIRJAM VAN DEN BROEKE**,
wonende te Amsterdam,
gedaagden,
advocaat mr. Chr.A. Alberdingk Thijm te Amsterdam.

Partijen zullen hierna Gijrath en Hearst Magazines c.s. genoemd worden. Gedaagden zullen ook afzonderlijk worden aangeduid met Hearst Magazines, Van Os van Van den Broeke.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - het ambtshalve gewezen tussenvonnis van 5 november 2014, waarbij een comparitie van partijen is gelast, met de daarin vermelde stukken,
 - het proces-verbaal van comparitie van 26 januari 2015, met de daarin vermelde stukken.

- 1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

- 2.1. Hearst Magazines geeft onder meer het maandblad Quote uit, waarvan Van den Broeke hoofdredacteur is. Van Os is de directeur/uitgever van Hearst Magazines.
- 2.2. Gijrath is oprichter van de mediaonderneming GMG welke onderneming onder meer tijdschriften uitgeeft. Gijrath heeft een beursconcept ontwikkeld dat aanvankelijk

Miljonair Fair werd genoemd en in 2012 *De Masters of LXRY* is gaan heten. De beurs is bestemd voor het luxe segment.

2.3. In november 2009 is een door Van den Broeke (als redacteur) geschreven artikel in *Quote* geplaatst met als titel "*Sjoege van zaken*" en op de cover de tekst: "*Koosjere zaken - 'ik heb nog nooit een cent aan een jood verdiend.*" Naar aanleiding van dat artikel heeft Gijrath een klacht ingediend bij de Raad voor de Journalistiek (hierna: de RvdJ). De RvdJ heeft op 11 augustus 2010 uitspraak gedaan waarin onder meer staat:

"Naar het oordeel van de Raad had Van den Broeke daarom als professionele journalist ter vermindering van ieder misverstand expliciet aan klager kenbaar moeten maken dat het telefoongesprek niet 'off the record' plaatsvond en dat zij de verkregen informatie zou gebruiken voor het artikel. Gesteld noch gebleken is dat zij dat heeft gedaan. Dat zulks min of meer bewust is nagelaten, kan worden afgeleid uit de omstandigheid dat Van den Broeke ter zitting heeft meegedeeld dat doorgaans de uitdrukkelijke mededeling dat een gesprek 'een interview' betreft, een soort waarschuwing inhoudt en een gesprekspartner dan vanzelf voorzichtiger gaat praten.

(...) de Raad van oordeel dat verweerders - door de uitlatingen van klager, gedaan in zijn telefoongesprek met Van den Broeke, te publiceren - jegens klager journalistiek onzorgvuldig hebben gehandeld.

(...) zijn de uitlatingen van klager in zijn sms-bericht aan Van den Broeke, in zijn telefoongesprek met Van den Broeke (...), ten onrechte als citaten weergegeven. Bovendien zijn de uitlatingen van klager uit hun context gehaald. Daarbij is klager in de berichtgeving gediskwalificeerd. Het artikel heeft voor klager een uitermate tendentieuze, negatieve lading gekregen, waarvan verweerder zich ook kennelijk - getuige het feit dat zij ter zake hebben gesproken over de 'peper in het artikel' - bewust zijn geweest."

2.4. Op 24 november 2012 is een interview met Gijrath verschenen in *De Telegraaf* waarin onder meer staat:

"Iedereen zegt dat ik met Badr Hari een te groot risico loop. Dat hoorde ik ook toen ik met de *Miljonair Fair* in 2002 begon. En dat werd een succes. Yves Gijrath, even koppig als kleurrijk mediaondernemer, was de afgelopen maanden volop in het nieuws door de losse handjes van zijn sportieve oogappel. Hij zit er zichtbaar zwaar mee in zijn maag.

Op 6 december start in de RAI de 11^e *Miljonair Fair*, vanwege de aanhoudende crisis omgedoopt tot *Masters of LXRY*. (...)

Zijn bedrijf GMG, dat ook de glossybladen *Jackie*, *JFK* en *LXRY* uitgeeft, ging echter door de crisis en een verbouwingsruzie rond zijn kantoor bijna kopje onder. Ook had de mediaondernemer een te ruim uitgavenpatroon. Veel mensen zien mij soms als een wandelende pinmachine. Mijn makke is dat ik te graag wil delen. Gijrath verkocht eind 2009 de helft van zijn aandelen aan vastgoedinvesteerder Marc Schaling en voorkwam daarmee de ondergang van zijn bedrijf. (...)

Uw vader Jan Gijrath is voor de oudere generatie een tamelijk bekende Amsterdammer? Jazeker, hij had tot 1983 een reisbureau Gijrath Trips in de Ferdinand Bolstraat. Hij organiseerde onder meer casinoreisjes naar Knokke. Casino's had je hier nog niet. Iedereen was er klant (...) Ik groeide op met alle spelletjes die je maar kunt bedenken. Van schaken tot backgammon. Van mijn vader heb ik een wiskundeknobbel en ben goed in alle kaartspellen. Alleen bleek ik er iets té gevoelig voor.

U was ooit gokverslaafd? Dat is een te groot woord. Maar ik bleef het te lang leuk vinden, kaarten met vrienden in het Hilton, weddenschappen om de meest simpele dingen, backgammon, blackjack enzovoorts. Ik schaam me er niet voor, maar het is uiteindelijk zonde

van je geld en tijd. Dat ik een bekende Nederlander was geworden kwam mij goed uit, ik werd herkend. Het leidde tot te veel verhalen. Heb me overal laten uitschrijven."

2.5. In de Volkskrant van 1 december 2012 is een interview met Gijrath geplaatst waarin onder meer staat:

"(...) Tijdens het eerste gesprek is Gijrath openhartig. (...) Aan zijn vader bijvoorbeeld, een katholieke ondernemer met een grote fantasie, vroeger eigenaar van reisbureau Gijrath Trips (...) Het was een kleurrijk bedrijf, dat gokreizen naar Knokke organiseerde (...) Hoe ernstig was dat gokken, dat vluchtgedrag?

'Heel ernstig. Ik hing soms hele dagen achter zo'n automaat. Van mijn eigen geld, want ik had altijd baantjes. (...)'

Gokt u nu helemaal nooit meer?

'Nee. Ik heb me zelfs uitgeschreven, zes of zeven jaar geleden. Daarna ben ik toch weer gegaan. (...)'

Wanneer zocht u hulp?

'Voor het eerst toen ik een jaar of twintig was. Pas bij de derde keer, enkele jaren geleden, lukte het een therapeut tot mij door te dringen. (...)'

Het tweede gesprek, in het kantoor van GMG in Amsterdam, verloopt anders dan het eerste. Vragen over zijn bedrijf en hoe het daarmee gaat wil Gijrath niet altijd tot in detail beantwoorden. Feit is dat GMG in 2008 voor het eerst een verlies boekte, van 1,3 miljoen euro. 'Een technisch verlies', zegt Gijrath. 'Het was juist een goed jaar. Pas in 2009 ging het mis.'

GMG betrok dat jaar een duur nieuw pand, dat een 'creatief centrum' moest worden. De verbouwing liep uit op 'een nachtmerrie' en viel 1,1 miljoen euro duurder uit dan gedacht. 'Een molotov-cocktail van ellende', noemt hij het zelf. 'Aan ondernemen kwam ik niet meer toe. Minder adverteerders, geen tijd voor innovatie, saneren, bedrijven die hun rekening niet meer konden betalen, problemen in Rusland, gezeur met de bank.'

In 2009 verkocht Gijrath de helft van zijn aandelen aan investeerder Marc Schaling. Die zei 'op papier' meer zeggenschap te hebben, iets dat Gijrath in vage bewoordingen weer ontkent. 'We hebben af en toe verschillen van inzicht.' Het aantal werknemer liep sinds 2008 terug van ongeveer 80 naar 35 nu. 'Saneren vond ik vernederend. Ik deed het met pijn in het hart en ben altijd naar iedereen netjes geweest.'

Er zijn ex-werknemers met andere verhalen over Gijrath. Ze noemen hem meedogenloos en klagen over een slechte behandeling. Uit angst voor juridische represailles willen ze niet met name worden genoemd. Gijrath herkent zich niet in het beeld. (...)''

2.6. Op de cover van het decembernummer 2012 van Quote staat helemaal bovenaan in grote letters:

"YVES GIJRATH DE BONTE BLUF VAN MR. MILJONAIR"

en onder de naam Quote staat vervolgens in nog grotere letters:

"FIRMA LIST & BEDROG".

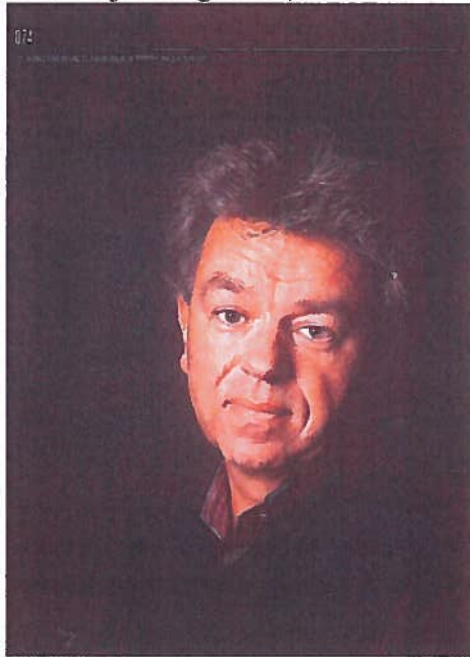
2.7. Op pagina 12 van het decembernummer 2012 heeft Quote een "*Editorial*" geplaatst met als titel: "*BLUFJOKERS*" waarin onder meer het volgende staat:

"(...) Een week eerder deed hij [rechtbank: met "hij" wordt Gijrath bedoeld] het nog met een dreigend schrijven van zijn advocaat Hans Koets. Gijrath was *not amused* dat redacteuren Nikki Sterkenburg en Stefan Vermeulen ten behoeve van een portret van Mr. Miljonair alvast wat waren gaan rondbellen in zijn kennissenkring en daarbij 'suggestieve vragen' hadden gesteld, zo maakten wij op uit aansprakelijkstelling nummertje

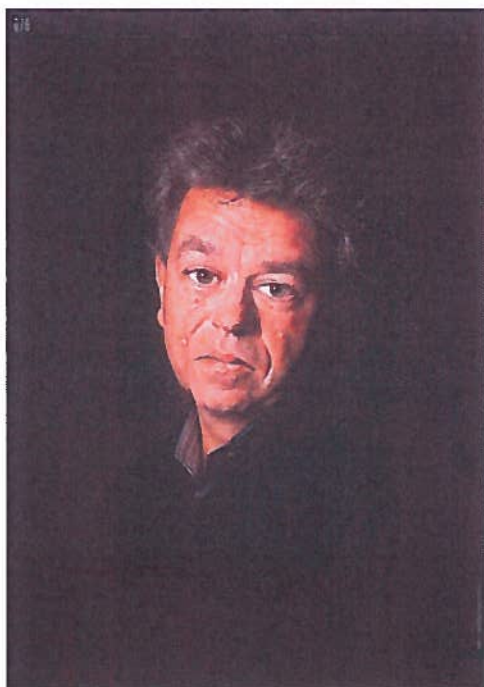
D2120922-771308. En daarmee was meteen bewezen dat een teveel aan bluf ook tegen je kan werken. Want wat denken Quote-zakken zodra zij zo'n dreigbrief krijgen? Juist: hier valt kennelijk een interessant verhaal te halen, dus we wagen er nog maar een extra bel-rondje aan. Het resultaat leest u op p.74. Een portret van de koning van de bluf, in minder fortuinlijke tijden."

- 2.8. Op pagina 14 van het decembernummer 2012 van Quote staat onder andere:
"Hoewel we slechts oprecht nieuwsgierig waren naar de man achter de Miljonair Fair, bleek YVES GIJRATH (P.74) niet zo blij te zijn met onze belangstelling in zijn persoon. Dus dook hij direct een loopgraaf in en stuurde frontsoldaat meester Hans Koets op ons af. Terwijl wij nog lang niet toe waren aan het trekken van conclusies over de persoon Gijrath en we nog geen letter op papier hadden gezet, vuurde de advocaat de beschuldiging op ons af dat alleen al de vragen als 'kwetsend en schadelijk' worden ervaren door zijn cliënt. In de feature 'Mr. Miljonair' kunt u zien of we hiervan onder de indruk waren."

- 2.9. Op pagina 74 van het decembernummer 2012 van Quote is onderstaande portretfoto van Gijrath afgebeeld,

- op pagina 75 staat alleen: "*Mr. Miljonair*"
en op pagina 76 staat onderstaande bewerking van de portretfoto van Gijrath (waarvan het origineel op pagina 74 staat) (hierna: de bewerkte portretfoto):

In zeer kleine letters is rechts in de hoek van de bewerkte portretfoto verticaal vermeld: “beeld HH, bewerking Vincent van Gorp”. Vervolgens staat op pagina 77 tot en met 85 een artikel met als titel: “BLADGOUD”. Dit artikel (hierna: het hoofdartikel) luidt, voor zover relevant, als volgt:

“Yves Gijrath poetste zorgvuldig aan een glanzend imago van succesvol media-ondernemer. En ook bij de opening van zijn rijkenbeurs zal hij weer doen alsof de wereld aan zijn voeten ligt. Maar achter de schermen blijkt dat zijn bedrijf hem door de vingers is geglipt. Wat rest is één procent van de aandelen en een berg schulden. Quote schetst een portret van een zonnekoning in barre tijden. (...)

Blafbrief

Het rechtvaardigt de vraag waarom al die buitenlandse beurzen de afgelopen jaren niet meer zijn georganiseerd. En of het in Amsterdam allemaal nog wel goud is dat er blinkt. Gijrath weigert onze vragen te beantwoorden. Hij ziet geen aanleiding voor een verhaal, vindt dat bladenmakers niet over andere bladenmakers mogen schrijven - hoewel hij normaal altijd de spotlights zoekt - en is ontstemd dat wij ter voorbereiding wat rond zijn gaan bellen. Desondanks staat hij ons aan de telefoon langdurig te woord. De ene keer speelt hij zijn charmante zelf, op andere momenten klinkt hij haast dreigend. Bijvoorbeeld door te zeggen dat als wij dit stuk doorzetten, hij mogelijk ook een boekje zal opendoen over de kopstukken van Quote. Podia genoeg.

Voor de zekerheid laat Gijrath zijn advocaat **Hans Koets** alvast een blafbrief schrijven waarin Quote's moeder, directeur en hoofdredacteur aansprakelijk worden gesteld voor de te lijden schade. We konden erop wachten. Een aanzienlijk deel van de meer dan twintig betrokkenen die we spraken, had ons al gewaarschuwd dat Gijrath elke kritiek op GMG beschouwt als een aanval op hemzelf. Het is om die reden dat de ruime meerderheid slechts anoniem wil worden opgevoerd. Immers, Gijrath is nooit te beroerd om ten aanzien van oud-werknemers en criticasters te dreigen met rechtszaken, waarin hij forse bedragen eist. **Arno Kantelberg**, hoofdredacteur van *Esquire*: ‘Ik sprak ooit eens met iemand over de

stand van de tijdschriftenbranche, ergens in 2010, en dat het allemaal sappelen was. Zowel bij mijn eigen uitgeverij als bij andere uitgeverijen, zoals GMG. Niet meer dan een feitelijke weergave van de werkelijkheid. Binnen de kortste keren hing er een woedende Gijrath aan de lijn. Waar ik het vandaan haalde dat het slecht ging met zijn bedrijf! Dat was nogal een schot voor open doel, want hij had die week zelf in een interview met *De Pers* toegegeven dat zijn uitgeverij het jaar daarvoor een verlies van 1,3 miljoen euro had geleden. Dat toch vrij harde feit uit zijn eigen mond weerhield hem er niet van met een rechtszaak te dreigen. Vrij curieus gesprek was dat. Later heeft hij dat bij een ontmoeting tijdens de Amsterdam Fashion Week nog eens herhaald. Tja.' Het roept het beeld op van een control freak die elk detail wil beheersen. Dat is Gijrath ten voeten uit, zegt een hooggeplaatste medewerker van weleer. 'Yves bepaalde alles. Hij wilde alle redacties managen, had inspraak bij foto's en sleepte zelf adverteerders binnen. Hij zat overal tussen, was een beetje een zonnekoning', aldus deze bron, die toeziet hoe Gijrath handige barterdealtjes sluit. Adverteerders betalen lang niet altijd in harde cash, maar mogen ook afrekenen in luxeproducten als meubels, horloges, mobiele telefoons of de Range Rover van de grote baas. En zodra hij zelf moet betalen, doet hij dat het liefst in advertentieruimte. Het maakt het des te opvallender dat Gijrath, anders dan andere uitgevers, weigert gegevens van zijn titels door te geven aan het HOI, het instituut dat oplagecijfers van de Nederlandse media publiceert. Een voedingsbodem voor de wildste verhalen, want zo is het nooit helemaal duidelijk hoe succesvol - of kansloos - zijn bladen zijn. Van *Watch Report* zegt hij tegen adverteerders dat het een oplage van vijftienduizend heeft, maar een collega-bladenmaker meldt ons dat er slechts zeshonderd exemplaren werden gedrukt. Dat laatste getal zal dichterbij de waarheid zitten; niet voor niets is het horlogeblad opgeheven. (...)

Vrouw met borsten

Onmiskenbaar is Gijrath een geweldig netwerker, al mag hij zijn kennissenkring graag wat oprekken. Of zoals *NRC*-columnist **Marcel van Roosmalen** deze zomer schreef: 'Als ik hier moet opsommen met wie Yves Gijrath volgens Yves Gijrath allemaal bevriend is, zat ik tot middernacht te schrijven. Dat zijn hele lijsten; ga er als Theo Janssen, bekende Nederlander, Nelson Mandela, vrouw met borsten, politicus of rijke dommerik maar van uit dat u een vriend bent.' Toch zijn er genoeg mensen die werkelijk met hem weglopen. **Benno Leeser** van Gassan Diamons bijvoorbeeld. 'Wij zijn vanaf dag één supporter van Yves en bewonderen zijn creativiteit en optimisme. We doen altijd goede zaken, waarbij beide partijen tevreden zijn. Zo hoort zakendoen te zijn.' Het klinkt als muziek in de oren van Gijrath, zoals elk geluid dat zijn status als gerespecteerd zakenman bevestigt. Om zijn imago te cultiveren, is hij nooit te beroerd een wild plan de wereld in te slingeren. (...)

Soms zijn die plannen serieus, soms voornamelijk bluf, maar altijd vergroten ze zijn ego als topondernemer. Enorm belangrijk voor Gijrath, zegt een van zijn werknemers. 'Yves is een straatkat die hunkert naar erkenning en tegen iedereen aan schurkt die hem aandacht geeft. Hij zit zich op kantoor weleens af te vragen waarom mensen hem niet zien als groot bladenmaker en ondernemer.' De erkenning die hem wel ten deel valt, doet hem veel. (...)

Het is dan ook even ironisch als pijnlijk dat de ijdele en statusbeluste Gijrath zich zodanig in de nesten heeft gewerkt dat hij 99 procent van zijn bedrijf van de hand moest doen. Nog steeds is hij ceo en boegbeeld van GMG, maar nu als werknemer, loonslaaf. Grootaandeelhouder is **Marc Schaling**, die we kennen als eigenaar van De Skihut. In 2009 nam de zoon van de roemruchte **Paul Schaling**, voorman van NMB Heller, de eerste vijftig procent van de aandelen over. Later, na wat geschuif met vennootschappen, nog eens 49 procent. Schaling doet er bescheiden over: 'Op papier heb ik meer zeggenschap, maar in de praktijk is de verhouding fiftyfifty, hoor.' Het gaat lekker met GMG, stelt hij. 'In 2011

hebben we enkele tonnen winst gedraaid. Ik denk dat de toekomst er goed uitziet.’ Schaling benadrukt dat Gijrath contractueel het recht heeft om 49 procent van de aandelen terug te kopen, maar wil niet vertellen welk prijskaartje daaraan hangt.

Machtspelletje

Trouwens, waar moet Gijrath het geld vandaan halen? Dat ene miljoen dat op de laatst bekende balans van zijn persoonlijke holding met de strijdlustige naam Who Dares Wins te vinden is, staat in rood geschreven. Dan hebben we het over 2010 en dus lijkt het erop dat hij niets aan de overname heeft overgehouden. Zijn goede vriend **Won Yip**, een Amsterdamse horecaondernemer, bevestigt de financiële problemen. ‘Ik weet dat het zo is, maar het is begrijpelijk dat je dat niet van de daken schreeuwt. Als iemand al zijn aandelen moet verkopen, mag je ervan uitgaan dat er weinig andere smaken waren. Ik vind het moedig en verstandig dat hij het zo heeft geregeld. Veel anderen gaan in zo’n situatie onnodig failliet.’ (...)

Enorme kapitaalbehoefte

‘Er was elke maand een serieuze faillissementsdreiging’, zegt een direct betrokkene. ‘Iedereen dreigde beslag te leggen, want dat was de enige manier waarop Yves ging bewegen.’ Als Schaling eind 2009 de helft van Gijraths aandelen overneemt, pompt hij direct vijfhonderdduizend euro in de zaak om de meest acute rekeningen te betalen. Ook in de maanden daarop wordt een bankroet telkens afgewend doordat Schaling geld bijstort. Voor Gijrath is dat geen reden om een einde te maken aan de luxe lunches van de privékok. ‘Hij zei altijd: “Op die manier betaal ik het personeel terug.” Maar veel mensen vonden dat hij beter een lunch met simpele broodjes kon regelen en het salaris op tijd overmaken’, zegt een voormalig werknemer. De kas van GMG blijkt echter niet alleen door bedrijfskosten de bodem te hebben bereikt, want Gijrath doet regelmatig privéonttrekkingen. Medewerkers zien dat hij de bedrijfscreditcard gebruikt om zijn persoonlijke behoeften te financieren. Eind 2009 staat in de boeken van GMG een bedrag van meer dan een miljoen euro open als ‘vordering op aandeelhouders’. Ook privé leeft Gijrath op te grote voet. Net als vroeger, toen zijn bedrijf De Regio Publishers in de problemen kwam en zelfs failliet ging doordat hij driehonderdduizend gulden uit de kas had getrokken, beweren meerdere bronnen. Aan de telefoon wijst Gijrath deze beschuldigingen van de hand. Hij zegt deze onttrekkingen als een vorm van dividenduitkeringen te beschouwen; het is immers zijn eigen bedrijf. ‘Ik kijk met verbazing naar hoe het nu met hem gaat. Je mag toch best een keer zeggen dat het even helemaal niet zo goed gaat? Ik begrijp niet waarom hij dat nooit kan’, verzucht een voormalige vertrouweling. ‘Yves wil graag een grote jongen zijn en meespelen met de andere grote jongens. Zijn kapitaalbehoefte is daardoor enorm’, zegt een andere goede bekende, die net als vrijwel iedereen die we spreken spontaan begint over Gijraths liefde voor het groene laken. ‘Hij is dol op het casino. Ik weet dat daar veel geld heen is gegaan.’ Het zijn geluiden die al langer rondzingen en zelfs Schaling laat zich er in *Het Financieele Dagblad* over uit. ‘Ja, dat heb ik ook gehoord. Zijn vader organiseerde gokreizen, maar of dat er wat mee te maken heeft? Bij Ajax gokken we altijd wie wint.’ Tegen Quote zegt Schaling nu dat hij zich er niet zo druk om maakt dat Gijrath geld uit de zaak haalde en een schuld heeft openstaan. ‘Het gaat om marginale bedragen. Bovendien: geld is voor mij relatief. (...)’

2.10. Op 6 december 2012 hebben Van den Broeke en Sterkenburg het evenement Masters of LXRY bezocht.

-
- 2.11. Op 6 december 2012 twittert Van den Broeke naar aanleiding van de opening van het evenement Masters of LXRY:
"Ben net aangerand door Yves Gijrath, die perse met me op de foto wilde."
- 2.12. Op of omstreeks 6 december 2012 twittert Van den Broeke vervolgens:
"Ja dank voor alle bezorgde berichten. Ik leef nog en heb m'n creditcard nog hoor!"
- 2.13. Op 6 december 2012 twittert Sterkenburg:
"Ons wedstrijdje 'wie wordt er al eerst buitengegooid' is nog steeds onbeslist. Met @Quote Nikki en Paul en Patrick."
en:
"De Masters of LXRY aan het crashen,"
- 2.14. Op 7 december 2012 twittert Sterkenburg:
"Enne @JohndenBraber, zie ook de Quote waarin @stefanverm en ik de mythe Yves Gijrath doorprikken (...) nog een week in winkel!"
en:
"Hmpf, wel voedselvergiftiging opgelopen bij de Masters of LXRY. Of het is gewoon Yves die dit nu bij me visualiseert ..."
- 2.15. Op de website van Quote (www.quotenet.nl, hierna: Quotenet) zijn in de periode van 13 december 2012 tot en met 10 april 2013 negen artikelen verschenen, waarbij bij ieder artikel bovenaan de bewerkte portretfoto van Gijrath is geplaatst. Het betreft artikelen - die onder meer van de hand zijn van Sterkenburg en/of Vermeulen - met als kop:
- "YVES GIJRATH SCHUIMBEKKEND WEG BIJ HET PAROOL", van 13 december 2012;
 - "YVES GIJRATH IS AANDELEN EIGEN BEDRIJF KWIJT", van 15 november 2012;
 - "MILJONAIR-MAN YVES GIJRATH WEGGESTUURD BIJ EIGEN BEDRIJF?" van 17 januari 2013;
 - "FISCUS BLAAST EXECUTIEVEILING GIJRATH MEDIA GROEP AF", van 14 februari 2013;
 - "BADR HARI EN YVES GIJRATH UIT ELKAAR", van 22 februari 2013;
 - "NAAM GIJRATH GESCHRAPT UIT GIJRATH MEDIA GROEP", van 25 februari 2013;
 - "SPULLETJES BEDRIJF YVES GIJRATH ALSNOG GEVEILD DOOR BELASTINGDIENST", van 28 februari 2013;
 - "GIJRATH MEDIA GROEP FAILLIET", van 5 maart 2013;
 - "SCHULDEISERS WILLEN € 1,37 MILJOEN VAN FAILLIETE BEDRIJVEN VAN VOORHEEN YVES GIJRATH", van 10 april 2013.
- 2.16. GMG is in maart 2013 failliet gegaan.
- 3. Het geschil**
- 3.1. Gijrath vordert - samengevat -, bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad:

-
- A. voor recht te verklaren dat (een of meer van Hearst Magazines c.s.) met de publicatie van het artikel in Quote van december 2012 en het gebruik van de gemanipuleerde portretfoto van Gijrath en de negen publicaties op Quotenet onrechtmatig heeft/hebben gehandeld jegens Gijrath;
- B. voor recht te verklaren dat de methodes die (een of meer van Hearst Magazines c.s.) heeft/hebben gebruikt bij de totstandkoming van het artikel in Quote van december 2012 in strijd is met de 'Ethics of Journalism' zoals het EHRM die heeft geformuleerd en zoals die onder meer is/zijn neergelegd in de Leidraad van de Raad voor de Journalistiek;
- C. Hearst Magazines c.s. hoofdelijk te veroordelen tot vergoeding aan Gijrath van alle materiële en immateriële schade die is veroorzaakt door de publicatie van het artikel in het decembernummer van Quote 2012 en het gebruik van de gemanipuleerde portretfoto in datzelfde nummer alsmede voor de negen publicaties op Quotenet, nader op te maken bij staat, vermeerderd met de wettelijke rente;
- D. Hearst Magazines c.s. hoofdelijk te veroordelen tot vergoeding aan Gijrath van EUR 50.000,= als voorschot op de door Gijrath geleden materiële en immateriële schade die is veroorzaakt door de publicatie van het artikel in het decembernummer van Quote 2012 en de negen publicaties op Quotenet, alsmede voor het gebruik van de bewerkte portretfoto, vermeerderd met wettelijke rente;
- E. Hearst Magazines c.s. te verbieden gebruik te maken van de gemanipuleerde portretfoto van Gijrath, op straffe van een dwangsom;
- F. Hearst Magazines c.s. te veroordelen in de kosten van de procedure, waaronder de nakosten.

3.2. Hearst Magazines c.s. voert verweer.

3.3. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

De uitlatingen in Quote van december 2012

4.1. Voorop staat dat toewijzing van de vordering(en) van Gijrath een beperking zou inhouden van het in artikel 10 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de individuele vrijheden (hierna: EVRM) neergelegde grondrecht van Hearst Magazines c.s. op vrijheid van meningsuiting. Dit recht kan slechts worden beperkt, indien dit bij de wet is voorzien en noodzakelijk is in een democratische samenleving, bijvoorbeeld ter bescherming van de goede naam en de rechten van anderen (artikel 10 lid 2 EVRM). Van een beperking die bij de wet is voorzien, is sprake wanneer de uitlatingen van Hearst Magazines c.s. onrechtmatig zijn in de zin van artikel 6:162 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW). Voor het antwoord op de vraag of dit het geval is, moeten de wederzijdse belangen worden afgewogen. Het belang van Gijrath is er in dit verband in het bijzonder in gelegen dat hij niet wordt blootgesteld aan lichtvaardige verdachtmakingen. Het belang van Hearst Magazines c.s. is dat zij zich in het openbaar kritisch, informerend, opiniërend, en/of waarschuwend moet kunnen uitlaten ter voorlichting van het publiek omtrent misstanden die de samenleving raken. Welke van deze belangen de doorslag behoort te geven, hangt af van alle ter zake dienende omstandigheden van het geval. In dit geval zijn de volgende omstandigheden relevant: de gedragingen van Gijrath, de ernst van de misstand welke Hearst Magazines c.s. aan de kaak beoogt te stellen; de mate

waarin de uitlatingen ten tijde van de publicatie steun vonden in het toen beschikbare feitenmateriaal; de inkleding van de verdachtmakingen en de aard van het medium waarin de uitlatingen zijn gedaan.

4.2. Vaststaat dat Gijrath in de periode dat het decembernummer 2012 van Quote verscheen aandacht genoot van diverse media. Gijrath heeft onder meer interviews gegeven aan De Telegraaf (zie hiervoor onder 2.4.) en De Volkskrant (zie hiervoor onder 2.5.). Ook heeft Gijrath niet betwist dat hij te zien is geweest in de tv uitzendingen van De Wereld Draait Door en het programma Shownieuws. Dit betekent dat Gijrath een 'public figure' is hetgeen met zich brengt dat hij zich meer publiciteit moet laten welgevalen dan een willekeurig ander persoon.

4.3. Quote is een opiniërend maandblad. De gewraakte passages (zowel de tekst in de inhoudsopgave, de editorial, de inleiding op het hoofdartikel en het hoofdartikel in het decembernummer 2012) zijn geschreven in een luchtige, spottende, badinerende en enigszins neerbuigende stijl. Volgens vaste rechtspraak mogen aan dit soort opiniërende teksten niet dezelfde (hoge) eisen worden gesteld als aan onderzoeksjournalistiek. In een dergelijk stuk is overdrijving, een spottende toonzetting en uitvergroting een toelaatbare vorm. Dit is anders voor zover bepaalde gegevens niet anders dan als feiten zijn te lezen. Daarvoor geldt dat deze voldoende steun moeten vinden in het ten tijde van de publicatie van de tekst beschikbare feitenmateriaal. De rechtbank zal hieronder de gewraakte uitlatingen per onderwerp beoordelen.

Hetze

4.4. Volgens Gijrath is Hearst Magazines c.s. er op uit geweest om hem te beschadigen waarbij bewust is gekozen voor een artikel in het decembernummer van Quote vanwege het door Gijrath en GMG georganiseerde evenement Masters of LXRY in de maand december. De verkoop van de stands(ruimte), de advertenties en de kaartverkoop voor dit evenement maken een aanzienlijk onderdeel uit van de jaaromzet van GMG. Het slagen van het evenement is dus zeer belangrijk voor de concurrent van Hearst Magazines (zijnde Gijrath en GMG). Door juist in die maand een hetze te starten en het artikel te publiceren in Quote, worden Gijrath en GMG zakelijk gezien het hardst geraakt. Dat er sprake is van een hetze leidt Gijrath tevens af uit de Twitter berichten van Sterkenburg en Van den Broeke (zie hiervoor onder 2.11. tot en met 2.14). Volgens Gijrath blijkt uit die Twitter berichten, het grote aantal onjuiste en onnodig grievende uitlatingen in het decembernummer van Quote 2012, het nadien voor een negental artikelen op Quotenet gebruiken van een onrechtmatig, gemanipuleerde portretfoto van Gijrath, de wijze waarop derden - waaronder een groot aantal zakenpartners van Gijrath - ten behoeve van het schrijven van het artikel door de redacteurs van Quote werden benaderd en de manier van suggestieve vraagstelling aan genoemde derden, dat Hearst Magazines c.s. opzettelijk concurrent Gijrath en zijn voormalige onderneming GMG hebben willen schade. Ook in Quote van november 2009 heeft Van den Broeke een artikel over Gijrath geplaatst (onder de titel: "*Sjoege van zaken*" met de op de cover de tekst: "*Koosjere zaken - 'ik heb nog nooit een cent aan een jood verdiend.*" , zie hiervoor onder 2.3.) waarin ten onrechte de suggestie is gewekt dat Gijrath had meegewerkt aan een interview aan de hand waarvan zij hem heeft geciteerd. Naar aanleiding van een door Gijrath ingediende klacht heeft de RvdJ over het artikel in Quote van november 2009 - onder andere - geoordeeld dat sprake was van een uitermate tendentieuze, negatieve lading waarvan Van den Broeke zich bewust moet zijn geweest gelet op de uitlating dat sprake was van 'peper in het artikel' (zie eveneens hiervoor onder 2.3.). Ook hieruit blijkt dat sprake is

van een hetze van Quote jegens Gijrath, aldus steeds Gijrath. Hearst Magazines c.s. hebben een en ander betwist.

4.5. De rechtbank is van oordeel dat van een hetze van Hearst Magazines c.s. jegens Gijrath niet is gebleken. Vast staat dat in de periode van het verschijnen van het decembernummer 2012 van Quote sprake was van een naamwisseling van de Miljonairs Fair in Masters of LXRY en dat Gijrath - mede in dat verband - ook van andere media aandacht genoot, zoals bijvoorbeeld van De Telegraaf en de Volkskrant (zie hiervoor onder 2.4. en 2.5.). Die media-aandacht heeft Gijrath zich als 'public figure' in beginsel te laten welgevallen. Hetgeen Quote in november 2009 heeft gepubliceerd omtrent Gijrath kan aan de stelling dat sprake zou zijn van een door Hearst Magazines c.s. jegens Gijrath in 2012 gevoerde hetze niet bijdragen reeds omdat gesteld noch gebleken is dat in de tussentijdse jaren over Gijrath op onrechtmatige wijze door Hearst Magazines c.s. is gepubliceerd. Tenslotte kunnen ook de Twitter berichten van Van den Broeke en Sterkenburg niet leiden tot het oordeel dat sprake is van een hetze jegens Gijrath. Deze berichten beperken zich tot de maand december 2012 en beogen kennelijk aandacht te genereren voor de verkoop van Quote zoals uit het bericht van Sterkenburg van 7 december 2012 blijkt. Daarin staat immers onder andere "*nog een week in de winkel!*". Op zich staat het Hearst Magazines c.s. vrij om via diverse media de verkoop van Quote te promoten. Bovendien blijkt uit de Twitter berichten, die in de voor Quote kenmerkende stijl zijn geschreven, niet dat Van den Broeke of Sterkenburg zich daadwerkelijk hebben misdragen bij de opening van het evenement Masters of LXRY. Het voorgaande betekent dat voor zover de vordering van Gijrath is gegrond op het voeren van een hetze jegens hem door Hearst Magazines c.s., de vordering zal worden afgewezen.

Beeldspraak

4.6. Gijrath stelt dat de gebruikte beeldspraak bijvoorbeeld in de editorial met de titel "*BLUFJOKERS*" waarin Gijrath "*koning van de bluf*" wordt genoemd is bedoeld om het schadelijke negatieve en stigmatiserende beeld dat in het hoofdartikel wordt geschetst over Gijrath te versterken. Dit geldt ook voor het opgenomen citaat van Marcel van Roosmalen, columnist bij NRC Next. Het citaat voegt niets toe en is niet van een 'onafhankelijk' journalist, omdat Van Roosmalen ten tijde van dit citaat de levenspartner was van mevrouw Hoeke, die een ex-werkneemster is van GMG. Tussen mevrouw Hoeke en GMG is eind 2011 een arbeidsrechtelijk conflict ontstaan, welk geschil met een vaststellingsovereenkomst is opgelost. Hoeke is rancuneus jegens Gijrath. Ook hetgeen is opgenomen over 'handige barterdealtjes' is bedoeld om Gijrath te stigmatiseren. Hier wordt weer een anonieme bron opgevoerd. De citaten zijn bedoeld ter bevestiging van de negatieve beeldvorming van Gijrath. Ook wordt de suggestie gewekt dat Gijrath zich met deze vermeende 'barterdeals' persoonlijk heeft verrijkt ten koste van GMG, aldus steeds Gijrath. Hearst Magazines c.s. heeft een en ander betwist.

4.7. De rechtbank acht de door Quote gehanteerde beeldspraak niet onrechtmatig. Mede gelet op de door Quote gehanteerde stijl, het soort maandblad dat Quote is en het publiek waartoe zij zich richt, staat het haar vrij zich te bedienen van een enigszins spottende en overdreven stijl. Hier komt bij dat Gijrath niet heeft betwist dat hij wel eens 'barter deals' (ofwel ruilvereenkomsten) sloot, zodat in zoverre van onjuiste berichtgeving geen sprake is. Evenmin is gesteld of gebleken dat Van Roosmalen onjuist zou zijn geciteerd. De enkele omstandigheid dat de partner van Van Roosmalen een arbeidsconflict heeft gehad met GMG

maakt nog niet dat een opgenomen citaat van Van Roosmalen onrechtmatig is. Voorts geldt met betrekking tot het gebruik van anonieme bronnen het volgende.

Anonieme bronnen

4.8. Gijrath heeft aangevoerd dat het opvoeren van anonieme bronnen in strijd is met de journalistieke zorgvuldigheid en stelt dat Quote zich door gebruik van deze anonieme bronnen, een platform biedt aan rancuneuze ex-werknemers en ex-zakenpartners om ongefundeerde en ongezouten kritiek te kunnen spuien over Gijrath. Ook worden volgens Gijrath op deze manier contractuele geheimhoudingsverplichtingen van (ex)-werknemers omzeild.

4.9. De rechtbank stelt voorop dat het in artikel 10 lid 1 EVRM neergelegde recht van vrijheid van meningsuiting en de daaruit voor de persvrijheid voortvloeiende waarborgen met zich brengen dat een journalist in beginsel gerechtigd is zijn bronnen geheim te houden. Indien gebruik wordt gemaakt van anonieme bronnen dient de publicerende partij wel de juistheid van de publicatie aannemelijk te maken, desnoods achteraf. Dit betekent dat voor zover Hearst Magazines c.s. haar bronnen niet vrij wil geven, zij hetgeen is opgenomen aan feitelijke beweringen in het decembernummer van Quote 2012 feitelijk dient te onderbouwen en dat daartoe de anonieme bronnen op zichzelf genomen in beginsel onvoldoende zijn. Hierna zal per gewraakte uitlating aan de orde komen of het gebruik van anonieme bronnen al dan niet onrechtmatig is jegens Gijrath.

Watch Report

4.10. Gijrath betoogt dat in het hoofdartikel ten onrechte is opgenomen dat hij adverteerders met betrekking tot de oplagecijfers van het tijdschrift Watch Report stelselmatig zou hebben misleid. Zo zou Gijrath adverteerders hebben voorgehouden dat er 15.000 exemplaren van dit tijdschrift zouden worden gedrukt, terwijl een anonieme collega-bladenmaker aan de redacteurs van Quote de conclusie aan dat dit laatste getal dichterbij de waarheid zou zitten omdat het horlogeblad is opgeheven. Deze beschuldigingen zijn onjuist. Voor zover de uitlatingen afkomstig zijn van Jappe Croon (toenmalig hoofdredacteur van Watch Report) geldt dat ook hier sprake is van persoonlijke rancune van een ex-werknemer jegens Gijrath, aldus steeds Gijrath.

4.11. De rechtbank stelt voorop dat in het gewraakte nummer van Quote staat:
"Het maakt het des te opvallender dat Gijrath, anders dan andere uitgevers, weigert gegevens van zijn titels door te geven aan het HOI, het instituut dat oplagecijfers van de Nederlandse media publiceert. Een voedingsbodemp voor de wildste verhalen, want zo is het nooit helemaal duidelijk hoe succesvol - of kansloos - zijn bladen zijn. Van Watch Report zegt hij tegen adverteerders dat het een oplage van vijftienduizend heeft, maar een collega-bladenmaker meldt ons dat er slechts zeshonderd exemplaren werden gedrukt. Dat laatste getal zal dichterbij de waarheid zitten; niet voor niets is het horlogeblad opgeheven."

4.12. De rechtbank is van oordeel dat deze uitlatingen niet onrechtmatig zijn en overweegt daartoe als volgt. Gijrath heeft erkend de oplagecijfers van de door GMG uitgegeven titels niet door te geven aan het HOI en Gijrath betwist niet dat hij tegen adverteerders heeft gezegd dat Watch Report een oplage van 15.000 exemplaren heeft (gehad). Voorts staat vast dat het tijdschrift Watch Report is opgeheven. Derhalve rest de vraag of Quote heeft mogen opnemen dat een (anonieme) collega-bladenmaker heeft gezegd dat er slechts 600 exempla-

ren werden gedrukt en dat dit getal gelet op het opheffen van het blad dichterbij de waarheid zal liggen. Aldus neemt Quote hetgeen de collega-bladenmaker zou hebben gezegd niet geheel over als feit, maar oppert dat gelet op de opheffing van het blad het getal 600 wel eens dichterbij de waarheid zou kunnen liggen. Deze gewekte suggestie (hetgeen dus niet als feit wordt gepresenteerd) behoort naar het oordeel van de rechtbank tot de journalistieke vrijheid die Quote toekomt en is derhalve niet onrechtmatig jegens Gijrath.

Slechte betaler

4.13. Volgens wederom een anonieme getuige zou er elke maand een serieuze faillissementsdreiging bestaan en zou Gijrath zich bedienen van machtspelletjes om maar niet te hoeven betalen of slechts gedeeltes. Er zou zelfs elke maand dreiging zijn van een faillissement. Deze opmerkingen zijn volgens Gijrath feitelijk niet juist en worden door Quote niet onderbouwd. Voor zover de uitlatingen afkomstig zijn van Danny Hogers, geldt dat ook hij op basis van een arbeidsconflict GMG heeft verlaten, aldus steeds Gijrath.

4.14. Quote stelt dat de "beschuldiging" dat GMG erom bekend staat dat zij partijen op hun geld laat wachten ruimschoots steun vindt in de feiten. Dit wordt bevestigd door de in het artikel genoemde Veenendaal, maar ook door een aantal (ex-) werknemers. Bovendien hebben diverse andere media hierover bericht.

4.15. Hoewel sprake is van enige overdrijving zijn voornoemde uitlatingen niet onrechtmatig. De financiële problemen van Gijrath en GMG worden ook omschreven in de artikelen in De Telegraaf en de Volkskrant (zie hiervoor onder 2.4. en 2.5.) die aan de hand van interviews met Gijrath tot stand zijn gekomen. In zoverre worden de anonieme getuigenissen op dit punt onderbouwd. Ook heeft Quote een citaat opgenomen van Won Yip waarvan Gijrath niet stelt dat dit citaat onjuist zou zijn, zodat in zoverre van onrechtmatige uitlatingen geen sprake is.

Privéonttrekkingen

4.16. Volgens Gijrath ontbreekt bewijs van de beschuldiging ten aanzien van privéonttrekkingen uit de kas van GMG door Gijrath. Ook hetgeen is opgenomen over De Regio Publishers is niet onderbouwd met feitenmateriaal. Uit de faillissementsverslagen van De Regio Publishers blijkt dat de beweringen niet juist zijn, volgens steeds Gijrath.

4.17. Hearst Magazines c.s. wijst op een artikel in Het Parool uit 1999 en op de boeken van GMG en die van Who Dares Wins Holding B.V. (welke B.V. tot 2009 100% eigenaar was van GMG) over 2010. Uit het Financieel verslag 2010 van Who Dares Wins Holding B.V. blijkt dat het bedrijf een vordering heeft van één miljoen euro op Gijrath in privé. Die vordering gaat een gezonde rekening-courant verhouding tussen directeur (aandeelhouder) en vennootschap te buiten. Het door Gijrath gegeven weerwoord op dit punt is opgenomen in het artikel in het gewraakte Quotenummer van december 2012. Voor zover Gijrath wijst naar de faillissementsverslagen van de curator met betrekking tot het faillissement van de Regio Publishers stelt Hearst Magazines c.s. dat in een dergelijk verslag niets wordt opgenomen over privé-onttrekkingen, hetgeen dus niet wil zeggen dat die niet hebben plaatsgevonden, aldus steeds Hearst Magazines c.s.

4.18. Naar het oordeel van de rechtbank heeft Hearst Magazines c.s. met betrekking tot de privéonttrekkingen uit GMG voldoende feitelijk onderbouwd dat hiervan sprake is geweest. De omstandigheid dat Hearst Magazines c.s. ter onderbouwing verwijst naar

jaarstukken uit 2010 maakt dat niet anders. Dat er sprake is van privéonttrekkingen van Gijrath uit GMG blijkt ook uit het weerwoord van Gijrath dat is opgenomen in het gewraakte artikel. Dit betekent dat de vordering van Gijrath op dit punt dient te worden afgewezen.

4.19. Ten aanzien van De Regio Publishers staat in het artikel:

"Net als vroeger, toen zijn bedrijf De Regio Publishers in de problemen kwam en zelfs failliet ging doordat hij driehonderdduizend gulden uit de kas had getrokken, beweren meerdere bronnen. Aan de telefoon wijst Gijrath deze beschuldigingen van de hand. Hij zegt deze onttrekkingen als een vorm van dividenduitkeringen te beschouwen; het is immers zijn eigen bedrijf."

4.20. Gijrath betwist driehonderdduizend gulden uit de kas van De Regio Publishers te hebben opgenomen. Hearst Magazines c.s. hebben dit als feit gepresenteerd en verwijzen ter onderbouwing naar anonieme bronnen. Bij betwisting vormen uitsluitend anonieme bronnen, zoals hiervoor reeds overwogen, onvoldoende onderbouwing. Voor zover Hearst Magazines c.s. heeft verwezen naar een artikel in Het Parool uit 1999 heeft Gijrath ter gelegenheid van de comparitie van partijen gewezen op een uitspraak van de RvdJ van 16 november 1999 waarin een door Gijrath ingediende klacht over dit artikel gegrond is verklaard. Dit betekent dat het artikel in Het Parool geen onderbouwing op dit punt kan vormen. Deze uitlating die, indien niet feitelijk juist zonder meer als grievend moet worden aangemerkt, moet als onrechtmatig jegens Gijrath worden aangemerkt, nu daarvoor door Hearst Magazines c.s. onvoldoende feitelijke onderbouwing is aangevoerd. Dit betekent dat de gevorderde verklaring voor recht op dit punt zal worden toegewezen als hierna volgt.

Groene laken

4.21. Ook voor de vermeende voorliefde van Gijrath voor het groene laken is geen enkel feitenmateriaal volgens Gijrath. De beschuldigingen zijn ongefundeerd en onterecht en hebben de eer en goede naam van Gijrath, als zakenman, aangetast en hebben zijn zakelijke belangen ernstig geschaad.

4.22. Dit betoog van Gijrath wordt verworpen. Uit het artikel in De Telegraaf (zie 2.4.) alsmede uit het artikel in de Volkskrant (zie 2.5.) blijkt dat Gijrath in interviews zelf heeft gezegd dat hij een probleem met gokken heeft (gehad). Gijrath heeft niet ontkend hetgeen in voornoemde kranten is opgenomen te hebben gezegd. Aldus is van een ongefundeerde en onterechte verdachtmaking in het decembernummer van Quote 2012 op dit punt geen sprake.

De voorpagina

4.23. Het feit dat op de voorpagina van Quote van december 2012 de kop "*Firma list & bedrog*" is opgenomen, maakt niet dat op een onrechtmatige wijze de suggestie is gewekt dat Gijrath in verband wordt gebracht met list en bedrog. Uit de rest van hetgeen over Gijrath is opgenomen in voornoemd nummer van Quote blijkt niet dat hij in verband wordt gebracht met list en bedrog zodat het voor de lezers van Quote duidelijk moet zijn geweest dat die titel op de voorpagina niet op Gijrath ziet.

De gebruikte methodes en de Ethics of Journalism

4.24. De vordering van Gijrath te verklaren voor recht dat de methodes die een of meer van Hearst Magazines c.s. heeft/hebben gebruikt bij de totstandkoming van het artikel in

Quote van december 2012 in strijd is met de 'Ethics of Journalism' zoals het EHRM dat heeft geformuleerd en zoals die onder meer is/zijn neergelegd in de Leidraad van de Raad voor de Journalistiek, zal worden afgewezen. De ethische wijze van totstandkoming van het gewraakte artikel is niet ter beoordeling van de rechtbank. Voor zover Gijrath een oordeel verlangt over het al dan niet schenden van journalistieke ethiek dient hij zich te wenden tot de RvdJ. Ook voor de toets aan de Leidraad voor de Journalistiek dient Gijrath zich te wenden tot de RvdJ. De rechtbank beoordeelt of de gewraakte uitingen juridisch gezien als onrechtmatig aangemerkt kunnen worden. Dat bij de totstandkoming van de artikelen (in Quote en/of op Quotenet) onrechtmatig zou zijn gehandeld door Hearst Magazines c.s. is onvoldoende gesteld en onderbouwd. In ieder geval is daartoe onvoldoende dat de redacteurs van Quote diverse telefoontjes hebben gepleegd met vragen over het betaalgedrag van Gijrath en/of GMG. In beginsel past het plegen van (telefoon)gesprekken binnen de vrijheid die een journalist heeft tot het verrichten van onderzoek. Dat daarbij al dan niet suggestieve vragen zijn gesteld maakt een en ander nog niet onrechtmatig.

De bewerkte portretfoto

4.25. Het artikel in Quote van december 2012 is voorzien van twee foto's, één portretfoto van Gijrath (op pagina 74) en de bewerkte portretfoto (op pagina 76). Met betrekking tot de portretfoto op pagina 74 heeft Gijrath geen vordering ingesteld. Het gebruik van de grievende, bewerkte portretfoto dient er volgens Gijrath slechts toe om Gijrath moedwillig te kwetsen en hem te beledigen en maakt inbreuk op zijn privacy en persoonlijke levenssfeer. De foto is misleidend omdat deze de indruk wekt overeen te stemmen met de werkelijkheid. Op Quotenet staat nergens dat de foto een bewerking betreft. De foto is bedoeld om Gijrath in een negatief daglicht te plaatsen en is een voortzetting van de hetze jegens Gijrath, aldus steeds Gijrath. Hearst Magazines c.s. stelt dat de bewerkte portretfoto een karikatuur betreft, een sportprent. Volgens Hearst Magazines c.s. is het voor een ieder duidelijk dat Gijrath zichzelf niet huilend heeft laten portretteren en dat het dus evident om een bewerkte foto gaat. Bovendien is volgens Hearst Magazines c.s. duidelijk dat de bewerkte portretfoto op ludieke wijze de inhoud van het artikel illustreert. GMG verkeert in zwaar weer en de eens zo succesvolle ondernemer Gijrath is vrijwel al zijn aandelen kwijt.

4.26. De rechtbank stelt voorop dat er onderscheid dient te worden gemaakt tussen plaatsing van de bewerkte portretfoto bij het artikel in Quote van december 2012, waar eerst de originele foto is geplaatst en waar, zij het heel klein aan de zijkant van de foto staat vermeldt dat het een bewerkte foto betreft, en de plaatsing van dezelfde bewerkte foto, maar dan zonder het origineel en zonder de vermelding dat het om een bewerkte foto gaat op Quotenet.

De bewerkte portretfoto in Quote van december 2012

4.27. Nu bij het artikel in Quote van december 2012 allereerst de originele foto is geplaatst en daarna de bewerkte portretfoto, is de rechtbank van oordeel dat voor de lezers van Quote duidelijk moet zijn geweest dat de bewerkte portretfoto niet origineel is. De bewerkte portretfoto dient in die context te worden geduid als een cartoon. Een dergelijke uiting kenmerkt zich daardoor dat een mening wordt geuit door middel van artistieke expressie (in dit geval een bewerking van een portretfoto), waarvan satire, spot, ironie, overdrijving en verdraaiing van de werkelijkheid wezenlijke bestanddelen vormen en welke is bedoeld om te provoceren en te stoken. Een dergelijke vorm van meningsuiting valt in beginsel onder het recht op vrije meningsuiting dat beschermd wordt door de Grondwet en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Het recht op vrije meningsuiting omvat, volgens vaste jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens,

ook het recht, zij het niet onbeperkt, om zich uit te drukken op een manier die voor anderen kwetsend, verontrustend of aanstootgevend is. De aard van onderhavige vorm van meningsuiting brengt met zich dat daarvoor ruimere grenzen gelden dan meningsuitingen met een zuiver serieus karakter.

4.28. De bewerkte portretfoto is geplaatst bij een artikel dat onder meer gaat over de moeilijke tijd die Gijrath met GMG doormaakt. In die zin vormt de bewerkte foto een illustratie van de inhoud van het artikel. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de bewerkte portretfoto in het december 2012 van Quote niet onrechtmatig is.

De bewerkte portretfoto op Quotenet

4.29. De rechtbank stelt voorop dat op Quotenet niet is te zien dat de portretfoto van Gijrath is bewerkt. De originele foto staat er niet bij en evenmin is op de foto zelf een tekst geplaatst waaruit blijkt dat het om een bewerkte portretfoto gaat. Bij een vluchtige lezer van Quotenet kan de indruk ontstaan dat het een originele foto betreft, zodat de bewerkte portretfoto op Quotenet niet als cartoon zal worden herkend. Onder deze omstandigheden is het gebruik van de bewerkte portretfoto onrechtmatig jegens Gijrath. De gevorderde verklaring voor recht zal dan ook worden toegewezen als hierna volgt.

Het gevorderde verbod op gebruik van de bewerkte portretfoto

4.30. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen is het op zichzelf toegestaan de bewerkte portretfoto te publiceren mits duidelijk is dat het gaat om een bewerkte portretfoto, een cartoon (zie onder meer overweging 4.28). Dit betekent dat het gevorderde algehele verbod gebruik te maken van deze bewerkte portretfoto zal worden afgewezen.

Artikelen op Quotenet

4.31. Naar het oordeel van de rechtbank heeft Gijrath onvoldoende gesteld en onderbouwd waarom de inhoud van de artikelen op Quotenet onrechtmatig jegens hem zou zijn. Ook hier geldt dat de teksten moeten worden beoordeeld in het licht van hetgeen onder meer in rechtsoverweging 4.3. als uitgangspunt is genomen. In dat licht is de enkele stelling van Gijrath dat de artikelen hem "als loser" zouden neerzetten - wat daar verder ook van zij - onvoldoende om deze als onrechtmatig aan te kunnen merken.

Onderling verband

4.32. De rechtbank acht de diverse uitlatingen in Quote van december 2012 en die op Quotenet ook in onderling verband en samenhang beschouwd niet onrechtmatig jegens Gijrath. De gebruikte beeldspraak valt binnen de grenzen van hetgeen toelaatbaar is.

Aansprakelijkheid

4.33. Hearst Magazines c.s. heeft niet betwist dat zij gezamenlijk hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de publicatie van zowel het tijdschriftartikel als de publicaties op Quotenet.

Schade

4.34. Hearst Magazines c.s. heeft betoogd dat voor zover al sprake zou zijn van onrechtmatig handelen jegens Gijrath er geen sprake is van materiële dan wel immateriële schade.

4.35. Uit hetgeen hiervoor is overwogen volgt dat er sprake is van een onrechtmatige uitlating (zie 4.20) door Hearst Magazines c.s. jegens Gijrath en een onrechtmatige plaatsing van de bewerkte portretfoto op Quotenet (zie 4.30). Gijrath heeft zowel een voorschot op de

door hem geleden schade gevorderd als een verwijzing naar de schadestaatprocedure. Het gevorderde voorschot ter zake van materiële schade zal de rechtbank afwijzen nu in deze procedure onvoldoende is gesteld en onderbouwd welke materiële schade Gijrath heeft geleden ten gevolge van de hiervoor vermelde onrechtmatige uitlatingen. Omdat echter aannemelijk is dat Gijrath wel enige materiële schade heeft geleden, zal de zaak worden verwezen naar de schadestaatprocedure.

4.36. De rechtbank acht voldoende aannemelijk dat Gijrath door de gewraakte uitlating en de publicatie van de bewerkte portretfoto op Quotenet immateriële schade heeft geleden, bestaande uit aantasting van zijn eer en goede naam. Rekening houdende met min of meer vergelijkbare gevallen acht de rechtbank hiervoor een vergoeding van in totaal € 1.000,= billijk, zodat dit bedrag zal worden toegewezen.

4.37. De wettelijke rente zal, als onbetwist, worden toegewezen zoals gevorderd.

Proceskosten

4.38. Hearst Magazines c.s. zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld, welke aan de zijde van Gijrath worden begroot op:

- dagvaarding	€	104,74	
- griffierecht		868,00	
- salaris advocaat		904,00	(2,0 punten × tarief € 452,00)
Totaal	€	1.876,74	

5. De beslissing

De rechtbank

5.1. verklaart voor recht dat Hearst Magazines c.s. onrechtmatig jegens Gijrath heeft gehandeld door in het artikel in Quote van december 2012 te vermelden dat Gijrath met zijn bedrijf De Regio Publishers in de problemen is gekomen en zelfs failliet ging doordat hij driehonderdduizend gulden uit de kas had getrokken en dat Hearst Magazines c.s. aansprakelijk is voor de als gevolg daarvan geleden materiële schade;

5.2. verklaart voor recht dat Hearst Magazines c.s. onrechtmatig jegens Gijrath heeft gehandeld door publicatie van de bewerkte portretfoto van Gijrath op Quotenet en dat Hearst Magazines c.s. aansprakelijk is voor de als gevolg daarvan geleden materiële schade;

5.3. veroordeelt Hearst Magazines c.s. hoofdelijk om aan Gijrath te betalen een immateriële schadevergoeding van € 1.000,00 (duizend euro), vermeerderd met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW over het toegewezen bedrag vanaf 25 juli 2014 tot de dag van volledige betaling;

5.4. veroordeelt de Hearst Magazines c.s. tot vergoeding aan Gijrath van de materiële schade, nader op te maken bij staat

5.5. veroordeelt Hearst Magazines c.s. hoofdelijk in de proceskosten, aan de zijde van Gijrath tot op heden begroot op € 1.876,74, te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW over dit bedrag met ingang van veertien dagen na betekening van dit vonnis tot de dag van volledige betaling,

5.6. veroordeelt Hearst Magazines c.s. hoofdelijk in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op € 131,00 aan salaris advocaat, te vermeerderen, onder de voorwaarde dat Hearst Magazines c.s. niet binnen 14 dagen na aanschrijving aan het vonnis heeft voldaan en er vervolgens betekening van de uitspraak heeft plaatsgevonden, met een bedrag van € 68,00 aan salaris advocaat en de explootkosten van betekening van de uitspraak, en te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in art. 6:119 BW over de nakosten met ingang van veertien dagen na de betekening van dit vonnis tot aan de voldoening,

5.7. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,

5.8. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. G.H. Marcus, rechter, bijgestaan door mr. A. Vogelzang, griffier, en is in het openbaar uitgesproken op 29 april 2015.

*

VOOR AFSCHRIFT CONFORM

De griffier van de
Rechtbank Amsterdam

